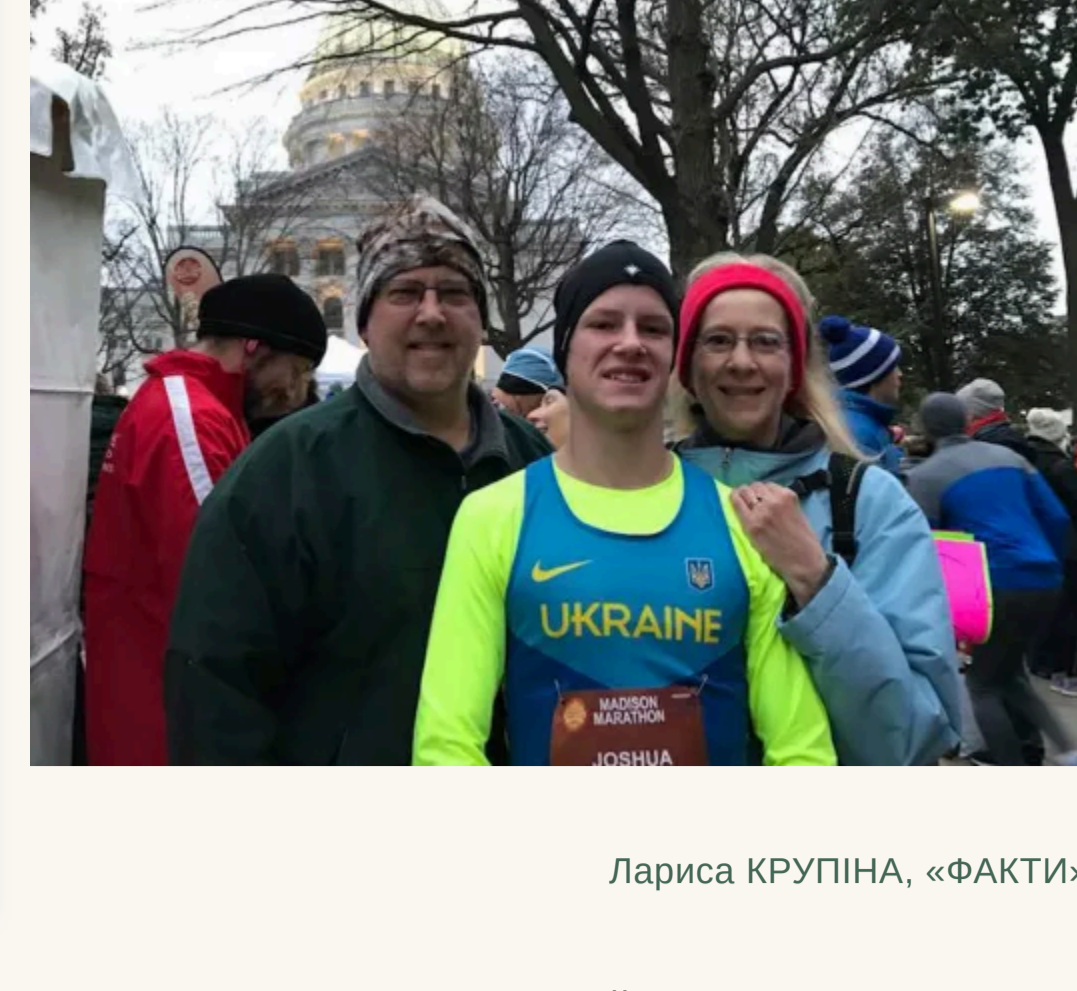

ОСТАННІ НОВИНИ

- 08:08** **ЧС-2026: результати та відеозаписи матчів розклад телетрансляцій в Україні**
- 16:08** **Єже має козарі: ставлення Трампа до війни в Україні суттєво змінилося**
- 18:08** **Екіпаж Су-24М розбився на Хмельниччині**
- 22:52** **Суд розгляне скаргу на закриття справи про смертельну ДТП за змістом детективу НАБУ. — ЗМІ**
- 22:52** **Літній пенсійковий пашет: незвичайно і неймовірно смачно**
- 16:08** **«Потрібно мати надію»: Алек Болдвин знаєчас, чого боятися як батько своїх дітей**
- 18:08** **«Бути толерантним до толерантних — проста формула вживання»: психолог про безсилля, яке затускає**

«Як жити без синопчика?» — заливався слізьми на поминках п'яний батько, приховавши, що дитина... жива

6:52 — 29 березня 2023

Лариса КРУПІНА, «ФАКТИ»

Через рік «ФАКТИ» відзначити 25-річчя газети. За цей час на сторінках нашого видання публікувалося безліч історій — про долі людей і про надзвичайні і навіть парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. І ось тепер в «ФАКТАХ» в рубриці «25 РОКІВ ПОТОМУ» ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв публікації, що їм запам'яталися.

... «Царство небесне моему синопчику!» — плакав Петро. Він уже дев'ять років не читав нічого безпробного пива. На поминальному столі на газетці була нарізана нехитра закусь: сало, солоні огірки, квасова. Друзі спінултувпо зітхали, перекидаючи чарку за чаркою. «А як кабансано назвали?» — запитав один з приятелів. — «Серьогою ... Як жити-то тепер будемо без синопчика?» — «А поховали де?» — «Та вони в поголовому будинку сказали, що самі й поховать. Так і не побачив його», — журився, не моргнувши оком, невтішний батько, прекрасно знаючи, що... дитина жива.

«Він такий милий. Але такий хворий...»

— Так, влаштував він той спектакль з поминками... — зітхала мешканка Луганська Лариса Скорород, — Сажай мене і змусив відодати сина!

Перша її дитина померла на другий день після пологів. 19-річна мати ледве це пережила. Через два роки завагітніла знову. Цивільний чоловік заявив: «А моя мама сказала: «Може, вона що дитину наузавула?»» Сина Женю Лариса вже народжувала і виховувала сама. Працювала на тарном складі, потім — реалізатором на ринку. Вийшла заміж. Але другий чоловік, Петро, першокласний зварювальник, почав випивати. Та так, що вона, незважаючи на нову вагітність, втікала з сином на найкращий квартиру.

— Після чергового з'ясування стосунків з Петром я перенерувала. Почался передчасні пологи. Лікарів попросила: «Робіть все, але щоб дитина була жива!». Правда, народженню другого сина ніхто не зрадив, — задувала жінка.

Це був 1998 рік. Безробіття. Інфляція. Свого життя у Лариси не було. Поки вона лежала 27 днів після кесарєвої, її мати, яка невловбила зятя за п'янки, писала записку: «Якщо хочеш, щоб ми з тобою спілкувалися, залиши дитину в пологовому будинку. Забрати його, щоб воно померло з тобою від голоду? Ти хоча б одну дитину підними!» Родичі чоловіка насідали не менш: «Залишай хлопця в пологовому будинку!» Чоловік зовсім добив: «У мене немає грошей навіть тоби на ліки. Якщо відмовишся від дитини, буду допомагати. Якщо ні — шлю».

Щоб не робити вибір між двома дітьми, Лариса вирішила... померти. Перестала їсти, пила тільки воду і кефір, поки до неї, змарнілої і знесиленої, не пропустили семирічного сина Женю. «Мамочко, не вмирай! Мені без тебе дуже погано», — став просити старший син. І вона зрозуміла, що цього не кине. Кине молодшого, щоб вижив старший.

Повернулася з пологового будинку. Дізнавшись, що Петро молодшого вже і «поховав», і поминки справив, нічого нікому пояснювати не стала. Намагаючись про молодшого не думати. Забути. Зате тепер вистачить на старшого, втішала себе вона.

...Одного разу в будинку дитини Лотково (Луганська область), де жив трирічний Сергіюк, приїхали усунителі з Америки Джеффі Камілла.

— Малюк в той час не ходив, не говорив, був млявим, — задував Георгій Фортунєв, довірена особа прийомних батьків Сергія. — У той час як всі діти бігали по майданчику, він сидів. Сабдуєє спускавши золоту. «Це наш!» — розхвилювався Джефф. «Ти влюблений? Він такий милий. Але такий хворий... У нас вистачить сил його вилкувати?» — засумнівалася дружина Камілла. І тут малюк підняв голівку, баязко і з якоюсь відчужаюною надією глянув на Камілла. І вона так заусмікалася. І я все зрозумів: ця мила жінка відроза ж прийняла його в своє серце! В Америку малюк відлітав вже з новим ім'ям: Джошуа Натан. Джошуа означало Господь — Спаситель, а Натан — дар Господа.

— Після приїзду, як розповідали батьки, мені влаштували «дитячий душ для новонародженого», — каже 23-річний Джошуа, з яким я зв'язалася по скайпу. — В Америці, за традицією, такий «душ» влаштовують для новонароджених або прийомних дітей, якого б віку вони не були. Це вечірка, на якій збираються всі родичі, дарують одяг, іграшки.

Я швидко забув свій дитбудинок. Правда, кілька разів, коли був маленьким хлопчиком, згадував, що в ньому були відкриті двері в мою кімнату і що мені завжди було холодно... Зате наш перший сімейний будинок був таким теплим і захищеним! Він знаходився в місті Боскобек, штат Вісконсин. Це був великий замський будинок з шістьма спальнями. У мене була своя спальня з купою плюшевих ведмедиків. Ще була величезна ігрова кімната з безліччю іграшок. Оскільки моя мама керувала дитячим садом на дому, були й інші діти, які приходили пограти, тому я пам'ятаю, що наш будинок завжди був наповнений шумом і веселощами.

У батьків була собака породи біель Еббі, і ми з нею стали кращими друзями. Наш будинок знаходився на тихій дорозі, і у нас був гарний двір з городом, гоїдалками і безліччю іграшок. У наших сусідів були корови і коні, і ми ходили гуляти, віталься з сусідами і дивилися на тварин. Там завжди було чим зайнятися.

Але незабаром Джошуа занудував. І став мріяти про брата і сестру. Коли йому виповнилося 10 років, в травні 2008 року, батьки привезли з Росії трьох сестер і брата у віці трьох, чотирьох, шести і семи років.

Щоб Джошуа не було нудно, батьки привезли йому з Росії трьох сестер і брата

— Мої батьки були дуже щасливі, — говорить Джошуа. — Я теж. Я став їм справним старшим братом.

«Я б свого ніколи не віддала»

— Всі ці роки я думала: «А раптом мати Сергія-Джошуа страждає? Сидить на паперті і просить милостиню? Але ж ми можемо розшукати її в Україні. І розповісти, який чудовий у неї росте син. Вірніше, у нас», — згадує Камілла.

Вона попросила Георгія Фортунєва розшукати Ларису.

— І я її знайшов, — розповідає Георгій. — Побачив щурі і кілька інфантільну жінку, яка з усіх сил намагалася вижити. Вона змінювала професії, намагаючись знайти хороший заробіток, щоб дати освіту старшому синові. Її син живе у вечірню школу, влаштувався на роботу... Дізнавшись, що молодший син, якому вже дев'ять років, хоче з нею зустрітис, Лариса зрадила.

— Прилетіши в Україну, ми сіли на поїзд з Києва до Луганська, — продовжує Джошуа. — Мама Лариса чекала нас на вокзалі. Ми з батьками вийшли з поїзда, обнялися, і я сказав: «Привіт, мама. Я люблю тебе!» І вона відповіла: «Я люблю тебе, Джошуа!» Ми побували у неї вдома, подивилися сімейні фотозальбони, побачили фотографії моїх українських бабусь і дідусів і родичів, погратили з братом Женено. Це був особливий день.

Незабаром Камілла написала з Америки: «Дорога Ларисо! Я хочу, щоб ти знала, що я плакала разом з тобою над твоєю вимушеним рішенням залишити хлопчика десять років тому. Хочу, щоб ти знала про мою подороз до твого трагічного рішення. Я сподіваюся, що, побачивши Джошуа, ти не будеш більше страждати, навіть глибоко переживаючи те, що трапилося. Тому що ти стала частинною дива, про яке я так сильно молилася».

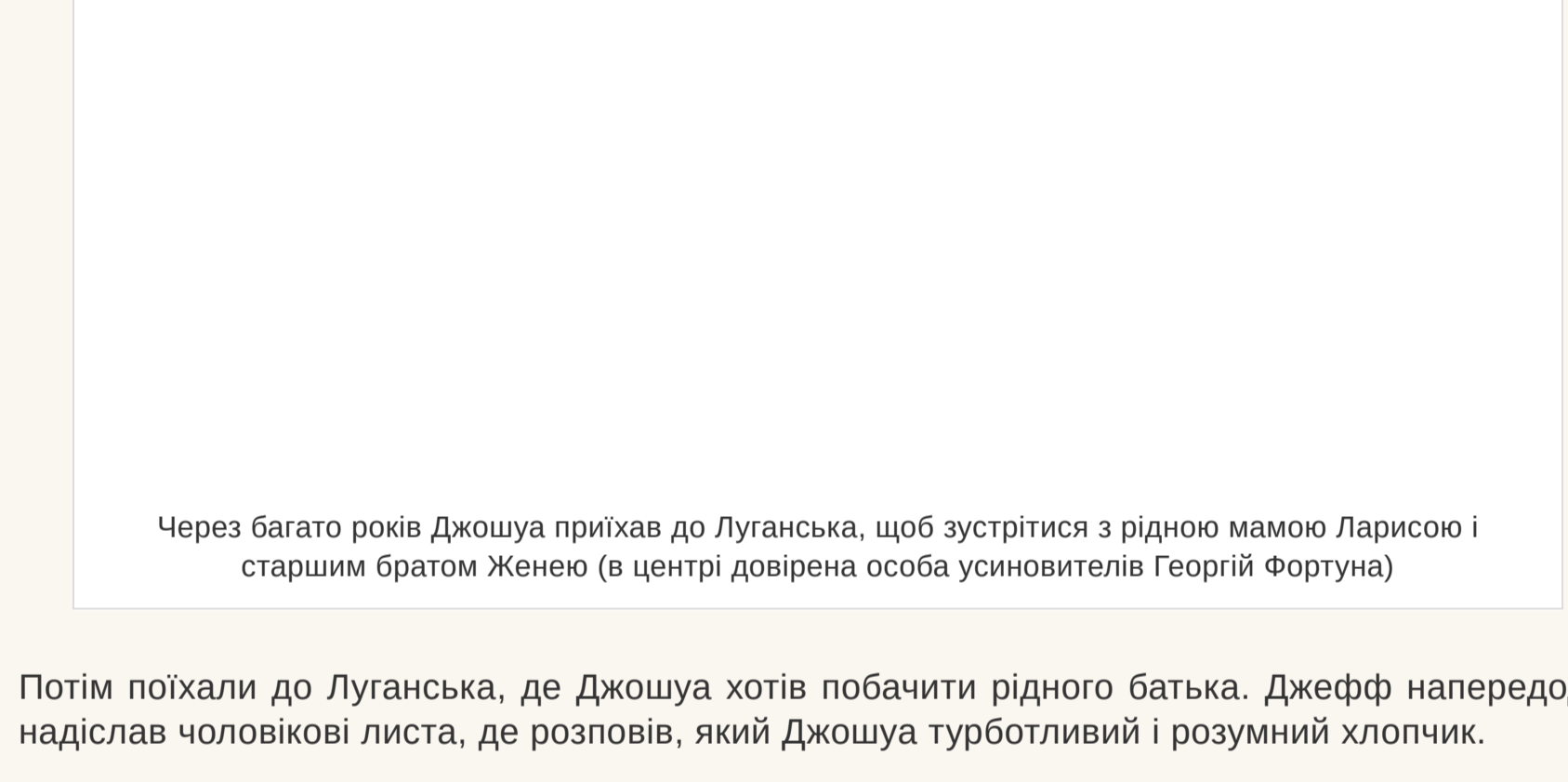
Важко описати словами відчуття усунювтельки такої дитини — це особливий привілей. Моє серце тріпотіє від радості, що Джошуа мій син, я хочу, щоб ти знала, яка ласкава і любляча ця дитина. Господь не дав мені народити, але дав мені такого, краще якого я не могла собі навіть уявити.

Хай не буде і дня, коли ти б не змогла пройти з високо піднятою головою, думачи про прийняте тобою рішення. Твоє життя в повній мірі ознагороджена благодаттю. Ти зробила нас такими щасливими. Твій вибір зробив щасливими багато сімей. Слідом за нами 13 сімей з нашого містечка прийняли рішення усунювати дітей з України. Тринадцять! Як багато, дякую, дякую, дякую!

Читаючи цей лист, Лариса відчувала: вона прощена. Це ж чудово, коли жаклива зрада волею випадку втрачає свої ганебні риси і стає благом і цестям для когос. Всевишній так все влаштував, що тепер у неї не було ні сорому, ні болю, ні туги. Можна ходити «з високо піднятою головою», як писала Камілла. Ось тільки сусіди, дізнавшись про історію Лариси з газет і телесюжетів, ні-ні, та й колоди дозарями: «Як ти могла? За скільки ти продала свого дитину?» «Я б свого ніколи не віддала ... Розірвіться, але тямани!»

«Ніяких ревнощів не було»

Лариса захопилася космоенергетикою, закінчила курси універсальної магії, навчилася робити масажі. Вийшла заміж за колишнього шахтера. В останній раз вони з 15-річним Джошуа бачилися в 2013 році, зустрівшись на телепрограмі «Стосється кожного».

Через багато років Джошуа приїхав до Луганська, щоб зустрітис з рідною матірню Ларисою і старшим братом Женено (в центрі довірена особа усунювтель Георгій Фортуня)

Потім поїхали до Луганська, де Джошуа хотів побачити рідного батька. Джефф напередодні надіслав чоловікові листа, де розповів, який Джошуа турботливий і розумний хлопчик.

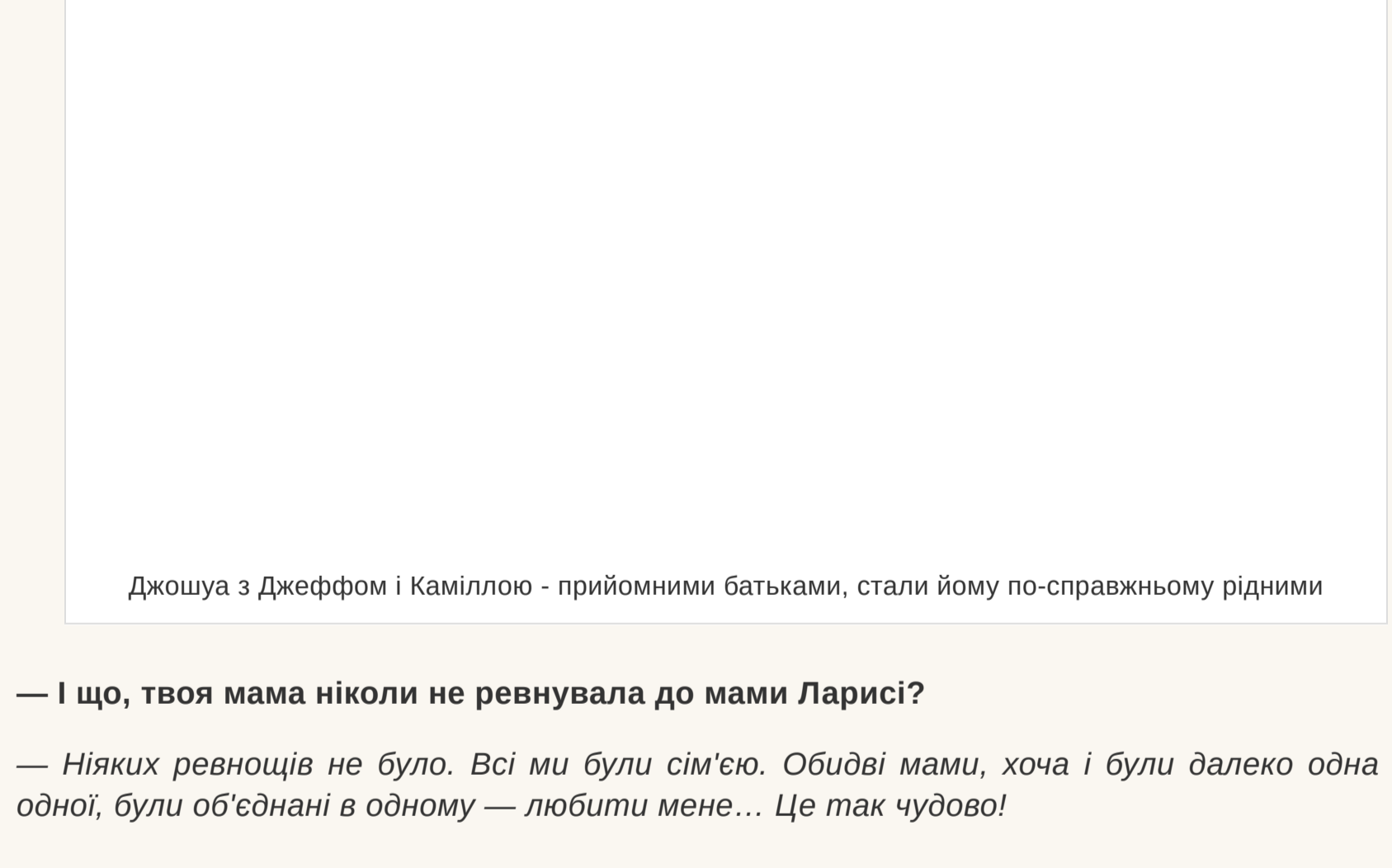
«Завжди вам, Петро, у мене з'являлася можливість набутти досвідку батьківства, і я вдячний вам за це назавжди. Я хотів би зустрітис з вами персонально, потиснути вам руку і подякувати за подарунок, який ви зробили світу...» - написав Джефф. Але, коли Джошуа в прийомними батьками прибули до Луганська, Петро лежав удома п'яний, з розбитим і бійчій обличчям. Проспавшись, він так і не наважився зустрітис з кинутим сином. А через кілька років помер, так його жадно рази і не побачивши...

— Тоді, в Луганську, ми довели розмір вашого платформи, поки не прийшов час сісти в наше купе, — згадує Камілла. — Всі ми плакали. Я пам'ятаю, як поклав руку на внутрішню частину вікна, а моя біологічна мама поклала руку на зовнішню сторону вікна, прикриваючи мою. Це був важкий момент. Мій розум питав: «Чи побачу я її коли-небудь знову? При всій політичній напруженості в Україні в той час я задавався питанням, чи буде вона в порядку. Поїзд рушив, і я бачив її востаннє. Моє серце розривалося...»

— Як же ти їх розподілив в своєму серці? Двох мам... Таких різних.

— Я буду вічно вдячний своїй біологічній мамі Ларисі за те, що вона подарувала мені життя. За те, що своїм важким рішенням дала мені шанс прійхати в Америку і мати батьків, братів і сестер. Як у мене є зарплата, і я вічно вдячний мамі Камілла і татові Джеффу за те, що усунювали мене. І повністю зникали хід мого життя.

І це я радий, що мама Камілла брала знати мамі Ларисі, що дитина, від якої вона відмовилася, цілком здорова і любляча. Крім того, для мене було важливо знати своє коріння і краще розуміти свою історію. У українець. І чим пишався. Я мав власні кроски, лежачо атлетичному, футболу. У 2017 році, коли проїбг свій перший марфдон (24,6 мил) за 3 години 54 хвилини, я вирішив вшанувати Україну і надів спортивну форму України.

Джошуа з Джеффом і Каміллою — прийомними батьками, стали йому по-справньому рідними

— І що, твоя мама ніколи не ревнувала до мамі Ларисі?

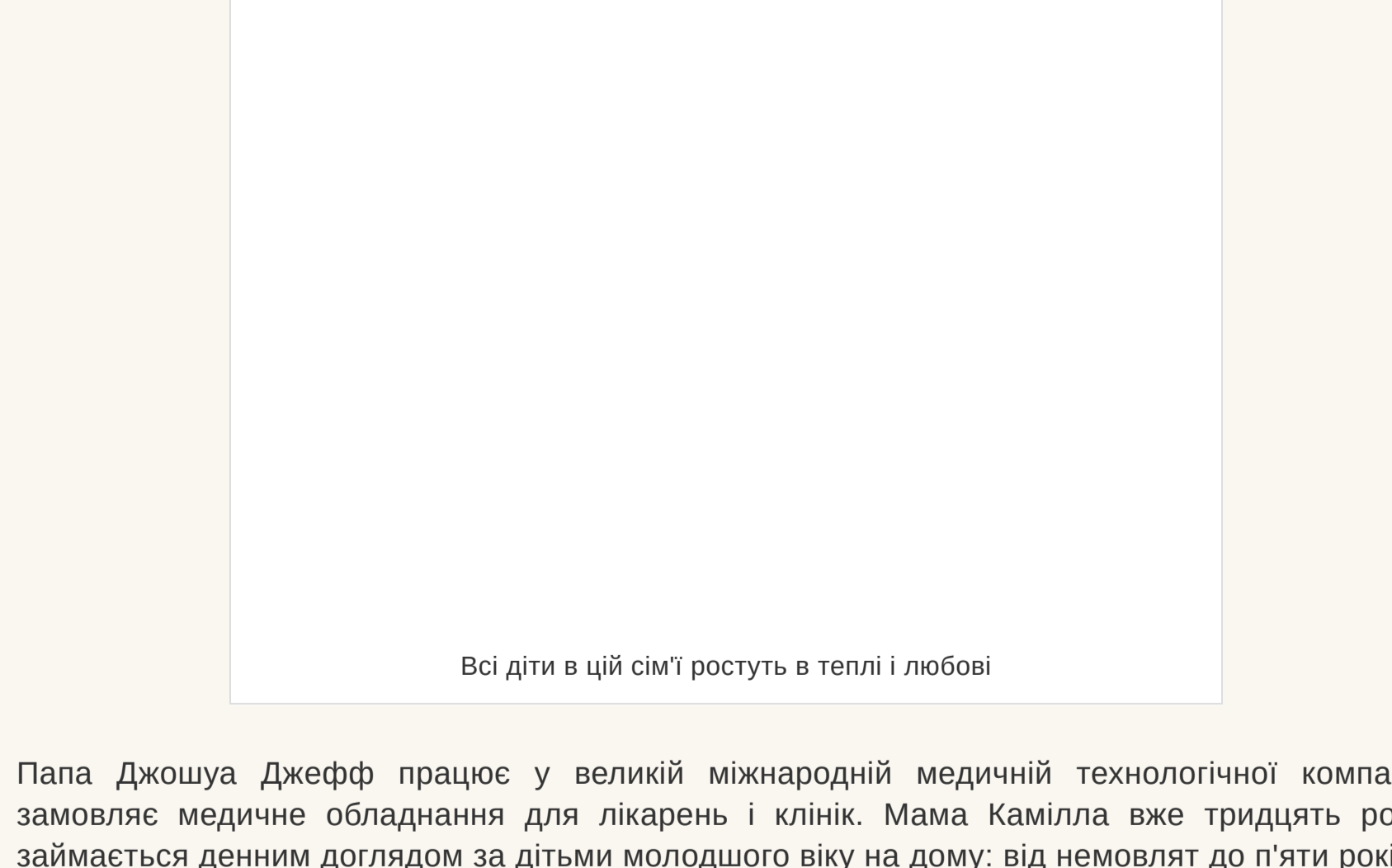
— Ніяких ревнощів не було. Всі ми були сім'єю. Обидві мамі, хоча і були далеко одна від одної, були об'єднані в одному — любити мене... Це так чудово!

Женя відсидів два роки у в'язниці

Сьогодні 23-річний Джошуа вчиться в бакалавраті неповний робочий день, так що може підробляти трейдером, щоб оплачувати власну освіту. Крім того, він працює помічником тренера-волонтера з бігу в своєму шкільному окрузі. Серце прекрасного пудологосю юнака вільне.

— Я це не захохаєся, але я молюся, щоб Бог готував для мене особливу інжну в найближчому майбутньому, — говорить Джошуа.

Усунювлені брати і сестри з Росії теж ростуть у теплі й любові. Влітку 19 років, вона навчається на другому курсі коледжу Джеймсу — 18, і він на першому курсі коледжу Тетні — 16, вона вчиться в неповний середній школі, а Раїса — 15, вона навчається у другому класі середньої школи.

Всі діти в цій сім'ї ростуть в теплі й любові

Папа Джошуа працює у великій міжнародній медичній технологічній компанії, замовляє медичне обладнання для лікарень і клінік. Мама Джошуа вже тринадцять років займається денним доглядом за дітьми молодшого віку на дому: від немовлят до п'яти років.

А дядьки Ларисин сини Женя, якому вона принесла в жертву молодшого, вважаючи, що це допоможе їм з сином жити, виріс «судуваним, з хворощими душевними якостями». Правда, після школи потрапив у в'язницю на два роки. «Після мого замикає він залишився один у дев'ятикватирній квартирі, часто водив туди, які курили «травку», і сина взяли мого не як власника наркоманського притону», — розповідала ФАКТАМ «Лариса. Після в'язниці Женя працював обліковцем на складі».

Коли на Донбасі почалася війна, Лариса і її чоловік-шахтар пенсіонер Микола переїхали в Ужгород, а в Києві... На своїх сторінках в соцмережах 58-річний Микола постить російськні френкі, лає Україну і «Правий сектор» і вважає, що радєньскій журнал «Крокодил» давав правильне уявлення про політику США. 53-річна Лариса хвалиться пасажиром і екіпажу літака Ту-154, який розбився, коли летів до Сирії 25 грудня 2016 року, вигукую: «Ми всі разом полюбили Сирію!»

Всі спроби дізнатися про долю старшого брата Джошуа Жені, який підтримав політику окупаційної влади і залишився в ОРДЛО, марні. На це питання мати відповідати не хоче... Раніше «ФАКТИ» розповідали, як склалася доля іншого нашого героя, вихованця дитбудинку Діми Бражко, який переніс в Україні смертельну хворобу і був усунювлений подружньою парозою з США.

Читайте також: «Дізнавшись історію цієї дівчинки, плакав навіть суддя»: 10-річна українка здобула нову сім'ю в США

Читайте нас у Facebook

© 7721

© 1999

Друкувана версія | Лист редакторів | Поскаржитися

Поділитися | 0 | Поділитися | Твітнути

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

- Як правильно використовувати капсули для прання товщайки та корисні лайфхаки
- Тельнячки — «кредити» та прокореження. Відраме — «бути та пробуджені». Таро-проблема на 17 червня
- У липні пенсіонерам додадуть пенсію: хто і скільки отримає
- ЧС-2026: результати та відеозаписи матчів розклад телетрансляцій в Україні

Новини партнерів

Мана сайту

- Україна
- Світ
- Гороскоп
- Грати
- Світ
- Сторінка ліній
- Блог
- Сторінка
- Сторінка
- Культура
- Фотозвіт
- Суспільство
- Стиль життя
- Квітка рецепта
- Лікар та зер
- Життєві історії
- 25 років погони
- Історія сучасності
- Наука та технології
- Кітук сповіщення
- Залишайте у вантажі
- Іменинники дня
- Гороскоп
- Біоскоп
- Фотобанк
- Фотобанк
- 1999

Розскажіть про це в соцмережах | Прислати і сповістити | Правила користування сайтом бабаца

© 2024 — «ФАКТИ та КОМАНДА»

Усі права на матеріал сайту захищені авторськими і інтелектуальними правами за законодавства України. Матеріал на сторінках «25 років українським «ФАКТАМ», а також пов'язаних сервісів. Публікується у якості реалізації та з метою інформаційно-комерційної діяльності.